

Helmut Schmidt a Li Kuang-jao na setkání v Singapuru v květnu 2012, kde diskutovali o evropské krizi a dalších problémech.

Autor: Samuel T. Francis

Článek vznikl na konci roku 2004 – pozn. red.

V Evropě, i když zatím třeba ne ve Spojených státech, si někteří lidé pomalu začínají uvědomovat, že rozhodnutí přivítat ve svých zemích v průběhu posledních několika desetiletí miliony imigrantů možná nebylo být úplně dobře promyšlené.

Zatím posledním z těchto Evropanů je někdejší západoněmecký kancléř Helmut Schmidt, který mluví o újmě, kterou s kolegy způsobili své vlastní společnosti.

Minulý měsíc se Schmidt v rozhovoru pro jedny hamburské noviny přiznal, že „koncept multikulturalismu je jen obtížně slučitelný s demokratickou společností“ a že pozvání tisíců tureckých „gastarbeiterů“ do Německa v průběhu minulých desetiletí bylo zřejmě omylem.

Podle londýnského *Daily Telegraph*, který o rozhovoru píše, sociálně demokratický kancléř Západního Německa v letech 1974 až 1982 Schmidt

„...řekl, že Německo a zbytek Evropy přehlíží problémy vzešlé z přílivu především tureckých *gastarbeiterů*. Ty podle něj dokáží překonat jedině autoritářské vlády, když jako příklad jmenoval Singapur.“ [*Turkish workers a mistake, claims Schmidt*, Hannah Cleaver, 25. 11. 2004]

Rozhodně si toho nevšiml jako první, i když vzhledem k jeho věku (85) je to i tento opožděný postřeh vcelku chvályhodný.

Já sám jsem už v roce 1990 v článku pro časopis *Chronicles* napsal:

Někdejší římská, byzantská, osmanská, habsburská, romanovská i další říše vládly jakési duhové koalici národů a etnických skupin, kterým se z větší části dařilo spokojeně žít pohromadě, protože jejich skryté tužby prolévat krev těch druhých držela na uzdě drtivá moc vládnoucích despotů a dynastií.

Politická svoboda závisí na sdílené politické kultuře do podobné míry jako na protikladech a rovnováze, jež vytváří společenská diferenciaci. Pokud pod náporom masové migrace dojde k rozkladu společné kultury, dokáže už režim udržet pohromadě jedině institucionalizovaná síla. (červenec 1990 [PDF](#))

Trochu zbytečně komplikované, ale v zásadě totéž, o čem mluví Schmidt. Abyste mohli mít svobodu vyrůstající z pevného politického základu, musíte mít homogenní kulturu a společnost složenou z lidí se společnými hodnotami a přesvědčeními.

Pokud nejsou k mání, dají se takovíto lidé pohromadě udržet jedině silou.

Platnost této poučky je stále patrnější především v Evropě, kde brutální vražda holandského režiséra Thea van Gogha islámským fanatikem spáchaná minulý měsíc ukazuje, k čemu dojde, jakmile importem cizorodých a nepřátelských kultur rozbijete homogenitu.

Podobné poučení bychom si my Američané měli odnést nejen z hrůz 11. září, ale třeba i nedávného masakru šesti bělošských lovců jelenů ve Wisconsinu roztrpčeným asijským imigrantem.

Jak napsal slavný konzervativce Edmund Burke v 18. století, „společnost nemůže existovat bez omezení vůle a žádosti – a čím méně je těchto omezení uvnitř, tím více jich musí přijít z vnějšku.“

Omezení vycházejí zevnitř, když obyvatelstvo sdílí kulturní a morální hodnoty; pokud tomu tak není, musí být uvaleny vnější silou.

Jen týden po vraždě Thea Van Gogha v Nizozemí sousední Belgie zakázala hlavní opoziční stranu **Vlaams Blok** – prý se jedná o „rasistickou organizaci.“

Vlámský blok, podle aktuálních průzkumů veřejného mínění nejoblíbenější politická strana ve Flandrech, je známý především silně **odmítaným postojem k imigraci**. A právě proto byl označen za „rasistický“ a zakázán.

A ve Velké Británii tento měsíc jednoduše zatknuli dva přední kritiky imigrace, Nicka Griffina z British National Party a zakladatele strany Johna Tyndalla, na základě obvinění z „podněcování rasové nenávisti.“ Oba podle všeho pronesli (na soukromém setkání tajně natočeném informátorem v utajení) urážlivé (nebo snad jen kritické) poznámky o islámu.

Tato zatčení jsou jasným důkazem snahy britských elit umlčet politickou opozici na vzestupu, měli bychom je ale také chápat jako součást obecnějšího trendu k autoritářství, vyvolaném masovou imigrací.

Ten ostatně pozorujeme i u nás s přijetím „**Vlasteneckého zákona**“, jemu analogických norem na letištích i zavedením náhodných prohlídek zákona dbalých občanů – a to vše jen proto, že nevynucujeme platné zákony proti ilegální imigraci a nečiníme nic, abychom zastavili proměnu americké společnosti miliony vetřelců.

Jelikož nejsou elity ochotné zvládat masovou imigraci ani kulturní rozklad, jež s sebou přiliv nese, kontrolují raději zákonů dbalé segmenty obyvatelstva.

A právě to je podstatou bizarně destruktivního systému vlády, který nazývám „anarchotyranii“ – odmítáme stíhat skutečné zločince (to je anarchie), a tak raději **utahujeme šrouby** nevinným (což je tyranie).

Co je v Evropě stále jasnější i vetchým socialistům jako Helmut Schmidt, by nemělo být o nic větší tajenkou ani pro naše vlastní vetché vládcy.

Jejich poddaným už je to nad slunce jasnější.

Potřebují jedině: vůdce, který bude mít odvahu a prozíravost říct to nahlas.

Úvaha Samuela Francise o multikulturalismu a anarchotyranii vyšla na stránkách VDare 30. prosince 2004.